

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobkyně: **T. R.**, narozená dne X
trvale bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 9. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl tak, že podle § 67ca odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) mimo pravidelný termín od červnové dávky 2023 zvýšil starobní důchod tak, že procentní výměra důchodu žalobkyni náleží ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

7 736 Kč měsíčně a základní výměra důchodu jí náleží ve výši 4 040 Kč měsíčně, takže celkově její starobní důchod od červnové dávky 2023 činí 11 776 Kč měsíčně.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně namítala, že v daném případě chyběl doplatek valorizačního zvýšení vyplaceného důchodu za období od 1. 6. 2023 do 5. 6. 2023 a tudíž v roce 2023 není započítána doba 5 dnů k celkové měsíční částce důchodu. Poukazovala na to, že měla v minulosti 24. 4. 1975 v Trineckých železárnách těžký pracovní úraz – zlomeninu páteře s trvalými následky, je osobou ZTP/vozičkář a měla být uznána plně invalidní. Dále obsáhle poukazovala na okolnosti svých sporů se společností X. S napadeným rozhodnutím nesouhlasila.
3. Navrhovala spojení věci s řízeními sp. zn. 2 Ad 13/2023 a sp. zn. 19 Ad 27/2022, neboť jde o podobná řízení.
4. Navrhla, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu projednání.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaná uvedla, že napadeným rozhodnutím byl žalobkyni zvýšen její starobní důchod tak, že byla zvýšena pouze jeho procentní výměra 7 171 Kč o 2,3 % na 7 336 Kč měsíčně a následně o pevnou částku 400 Kč měsíčně na 7 736 Kč měsíčně, základní výměra činila nadále 4 040 Kč, po úpravě tak náležel starobní důchod 11 776 Kč měsíčně.
6. Uvedla, že žalobkyně upíná svou pozornost na její neúspěšnou snahu domoci se přiznání plného invalidního důchodu následkem pracovního úrazu dne 24. 4. 1974, kdy jí náležel pouze částečný invalidní důchod následkem pracovního úrazu, od 1. 1. 2010 transformovaný na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Dovršením 65 let věku žalobkyně dne 24. 2. 2015 zanikl její nárok na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně s ohledem na znění § 61a odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, vznikl jí však nárok na starobní důchod, a to ve výši, v jaké náležel dosavadní invalidní důchod. Žalobkyni tak náleží ze zákona od 24. 2. 2015 starobní důchod ve výši do tohoto data pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, starobní důchod je následně valorizován v souladu s platnými zákonnými předpisy.
7. Poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013 č.j. 4 Ads 124/2012-44, který potvrdil správný postup žalované ohledně invalidního důchodu vycházející z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Jádrem veškerých soudních sporů žalobkyně v posledních 11 letech byl její nesouhlas s valorizačními úpravami vyplácené dávky důchodového pojištění, kdy však zdravotní stav žalobkyně prokazatelně odpovídal pouze částečné invaliditě, nikoli plné invaliditě. Žalobkyni se dostalo dostatečného zdůvodnění nejen od žalované, ale i od soudů obou stupňů.
8. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně pobírá od 24. 2. 2015 na základě rozhodnutí ze dne 9. 2. 2015, č. j. X, starobní důchod podle ustanovení § 61a zákona o důchodovém pojištění, který jí náležel ve výši doposud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, tedy ve výši 6 157 Kč měsíčně, přičemž jí od uvedeného dne invalidní Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

důchod pro invaliditu druhého stupně již nenáležel. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí námitky ze dne 8. 3. 2015, které žalovaná zamítla rozhodnutím v námitkovém řízení ze dne 22. 5. 2015, č. j. X.

10. Následně žalovaná důchodovou dávku řádně navyšovala podle příslušných právních předpisů, takže od 1. 1. 2023 náležela na základě nařízení vlády č. 290/2022 Sb. ve výši 10 211 Kč měsíčně. Od červnové dávky 2023 pak v důsledku valorizace náležela ve výši 11 776 Kč měsíčně. O této skutečnosti vydal správní orgán I. stupně na vyžádání žalobkyně prvostupňové rozhodnutí ze dne 20. 9. 2023, v jehož výroku uvedl, že podle ustanovení § 67ca odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 155/1995 Sb. zvýšil mimo pravidelný termín od červnové splátky 2023 vyplácený starobní důchod na 11 776 Kč měsíčně, skládající se ze základní výměry ve výši 4 040 Kč měsíčně, která nebyla zvýšena, a z procentní výměry ve výši 7 736 Kč (původní procentní výměra 7 171 Kč měsíčně nyní navýšena o 2,3 % tj. 165 Kč a o 400 Kč měsíčně). V odůvodnění odkázal na § 67 odst. 3 a § 67ca odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a uvedl, že ke zvýšení dochází od data splatnosti důchodu, tímto datem je u žalobkyně 6. den v měsíci, došlo ke zvýšení procentní výměry od 6. 6. 2023.
11. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky, kterými vyjádřila svůj nesouhlas s prvostupňovým rozhodnutím, odkazovala na svá dřívější podání, kde se vyjadřovala k obdobným předchozím rozhodnutím a rovněž poukazovala na svůj pracovní úraz v minulosti, kdy měla být uznána 100% invalidní.
12. Žalovaná v napadeném rozhodnutí ze dne 15. 12. 2023 uvedla, že v postupu správního orgánu I. stupně neshledala pochybení, znovu poukázala na právní úpravu dle § 67a odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., dle kterého se procentní výměry vyplácených důchodů zvýší v případě více než 5% růstu cen ve stanovením období, a dále na ust. § 67a odst. 2, § 67 odst. 3 a 4 a § 67ca odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Správní orgán I. stupně postupoval přesně podle těchto ustanovení, žalovaná opakovaně podrobně vysvětlila, jak byla vypočtena navýšená částka starobního důchodu 11 776 Kč měsíčně, kdy výpočet byl proveden v souladu se zákonem. Příslušná zákonná ustanovení jsou kogentní povahy a neumožňují odchylný postup ani správní uvážení. K části námitek, kde žalobkyně poukazovala na svůj pracovní úraz v roce 1974, odkázala na svá dřívější rozhodnutí, o kterých s konečnou platností rozhodl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2013 č.j. 4 Ads 124/2012-44, kde zamítl kasační stížnost žalobkyně ve věci posouzení jejího zdravotního stavu. Konstatovala, že žalobkyně se ve svých námitkách věnuje tvrzením zjevně nesouvisejícím s napadeným rozhodnutím, kdy přiložila velký objem různých písemných materiálů, žalovaná však není příslušná k přijímání trestních oznámení ani vyšetřování oznámení trestných činů, námitky se tak převážně netýkají důchodových záležitostí žalobkyně.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s.ř.s.“), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

14. Ve věci se dne 16. 5. 2025 konalo na žádost žalobkyně ústní jednání. Žalobkyně i žalovaný byli k jednání řádně předvoláni, žalobkyně se přípisem došlým soudu dne 15. 5. 2025 omluvila z náhlých zdravotních důvodů, avšak nepožádala o odročení jednání. Podle § 49 odst. 3 s.ř.s. tedy byly splněny podmínky k tomu, aby jednání ve věci proběhlo v nepřítomnosti žalobkyně.
 15. Žalobkyně v podání ze dne 15. 5. 2025 rovněž požádala o přerušování řízení, což odůvodnila tím, že její syn Bc. L. R. se pro nedobrovolnou překážku trvalejší povahy nemůže tomuto řízení věnovat a pomoci její osobě s řízením. Soud však neshledal důvod pro přerušování řízení, neboť se nejedná o žádný z důvodů dle § 48 odst. 1-3 s.ř.s. Žalobkyně zejména netvrdila, že by se u její osoby vyskytla překážka trvalejší povahy ve smyslu § 48 odst. 3 písm. c) s.ř.s., ani takovou překážku nedoložila. Důvody pro přerušování řízení spojovala s osobou Bc. L. R., který však není účastníkem řízení (k tomu viz níže).
 16. Žalobkyně též v podání ze dne 15. 5. 2025 a dále v podání ze dne 3. 4. 2025 požádala opakovaně o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Soud však již o těchto opakovaných žádostech nerozhodoval, neboť usnesením ze dne 25. 6. 2024 č.j. 4 Ad 6/2024-47 žalobkyni nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl návrh na ustanovení zástupce, Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 8. 2024 č.j. 2 As 153/2024-34 kasační stížnost žalobkyně proti tomuto usnesení zamítl. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2022 č.j. 9 As 135/2022-16, kde uvedl: „Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že požádá-li navrhovatel (zde stěžovatel) o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce znovu poté, co již bylo o jeho předchozí žádosti pravomocně rozhodnuto, „je správní soud povinen o této opakované žádosti rozhodnout pouze tehdy [...], pokud od doby rozhodování o předchozí žádosti došlo k podstatné změně skutečností, jež byly pro posouzení předchozí žádosti ve smyslu § 35 odst. [10] a § 36 odst. 3 s. ř. s. rozhodující“ (srov. usnesení NSS ze dne 27. 7. 2021, č. j. 6 As 165/2021 - 19, odst. [6]; či již rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2011, č. j. 8 As 65/2010 - 106, odst. [10]; nebo rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2022, č. j. 2 Afs 141/2021 - 46, odst. [16]).“ V dané věci však žalobkyně žádnou podstatnou změnu okolností netvrdila, ani nevyšla v řízení najevo, a tudíž nebylo namístě, aby soud otázku ustanovení zástupce žalobkyni znovu posuzoval.
 17. Podle § 67a zákona č. 155/1995 Sb. (odst. 1) *Dosáhl-li růst cen v období stanoveném podle odstavce 2 aspoň 5 %, zvýší se procentní výměry vyplácených důchodů. Růst cen se zjišťuje podle § 67 odst. 4. (odst. 2) Období pro zjišťování růstu cen se stanoví tak, že první měsíc tohoto období se stanoví podle § 67 odst. 3 a posledním měsícem tohoto období je kalendářní měsíc, v němž růst cen dosáhl aspoň 5 %, nejpozději však poslední měsíc stanovený podle § 67 odst. 3.*
 18. Podle § 67 zákona č. 155/1995 Sb. (odst. 3) *Období pro zjišťování růstu cen se stanoví tak, že prvním měsícem tohoto období je červenec kalendářního roku, který o 2 roky předchází kalendářnímu roku, do něhož spadá den, od něhož se vyplácené důchody zvyšují podle odstavce 2, a posledním měsícem tohoto období je červen kalendářního roku, který o 1 rok předchází kalendářnímu roku, do něhož spadá den, od něhož se vyplácené důchody zvyšují podle odstavce 2. (odst. 4) Růst cen se stanoví jako procentní přírůstek indexu spotřebitelských cen v posledním měsíci období stanoveného pro zjišťování růstu cen oproti tomuto indexu v kalendářním měsíci, který bezprostředně předchází prvnímu kalendářnímu měsíci tohoto období s tím, že tento růst se stanoví se zaokrouhlením na jedno platné desetinné místo a podíl pro jeho stanovení činí vždy nejméně 1. Výpočet růstu cen se provádí z originálních bazických*
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

indexů spotřebitelských cen (životních nákladů) za domácnosti důchodců zjištěných Českým statistickým úřadem.

19. Podle § 67ca zákona č. 155/1995 Sb. (odst. 1) *při zvýšení důchodů v mimořádném termínu v červnu 2023 se nepoužije § 67 odst. 10 a 16; při tomto zvýšení se procentní výměry vyplácených důchodů zvýší tak, že procentní výměra důchodu se zvyšuje a) o 2,3 % procentní výměry důchodu, která náleží ke dni, od něhož se procentní výměra zvyšuje, a b) o 400 Kč; jsou-li splněny podmínky nároku na výplatu více důchodů, zvyšuje se o tuto částku ten důchod, který se vyplácí v plné výši (§ 4 odst. 2 věta první).* (odst. 2) *Je-li důchod upraven pro souběh s jiným důchodem nebo se vyplácí ve výši poloviny anebo se nevyplácí pro souběh s výdělečnou činností, upraví se při změně výše vypláceného důchodu, která souvisí s důvody úpravy důchodu, nebo při obnovení výplaty důchodu zvýšení procentní výměry důchodu podle odstavce 1, a to podle té výše procentní výměry důchodu, která náleží ode dne této změny nebo obnovení výplaty důchodu. Procentní výměry vdovských, vdoveckých a sirotčích důchodů se zvyšují, jen jestliže nebyly vyměřeny z procentních výměr důchodů zvýšených podle odstavce 1.*
20. Podle ustanovení § 86 odst. 2 zákona o organizaci sociálního zabezpečení se písemné rozhodnutí nevydává, jde-li o hromadné zvyšování vyplácených dávek důchodového pojištění; v těchto případech obdrží občan písemné oznámení o zvýšení těchto dávek. V případě nesouhlasu s postupem uvedeným ve větě první lze podat do 60 dnů po splátce dávky důchodového pojištění, od které byla provedena změna její výše, orgánu sociálního zabezpečení, který oznámení zaslal, písemnou žádost o vydání rozhodnutí o zvýšení dávky; orgán sociálního zabezpečení vydá do 30 dnů ode dne, kdy mu byla tato žádost doručena, rozhodnutí o úpravě dávky důchodového pojištění provedené podle věty první.
21. Je zřejmé, že žalobkyně s oznámením nesouhlasila, proto bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které obsahovalo též poučení o možnosti podat námitky. Žalobkyně námitky podala, napadeným rozhodnutím pak bylo o nich rozhodnuto.
22. V dané věci správní orgány postupovaly v souladu se shora citovanými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb., když žalobkyni mimo pravidelný termín zvýšily procentní výměru vypláceného důchodu. Ve smyslu § 67 odst. 3 daného zákona pak shledaly, že k 5 % růstu cen došlo k lednu 2023, v důsledku čehož důchod zvýšily od splátky důchodu splatné v pátém kalendářním měsíci následujícím po kalendářním měsíci, v němž růst cen dosáhl aspoň 5 % (tj. růst cen v lednu 2023, zvýšení od splátky splatné v červnu 2023). Procentní výměru důchodu pak zvýšily v souladu s § 67ca odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o 2,3 % (tj. o 165 Kč) a v souladu s § 67ca odst. 2 o pevnou částku 400 Kč, důchod tak byl zvýšen z procentní výměry 7 171 Kč na 7 736 Kč plus základní výměra 4 040 Kč, celkem nově 11 776 Kč. Vzhledem k tomu, že ke zvýšení došlo od červnové splátky důchodu, tedy od data její splatnosti, došlo ke zvýšení od 6. 6. 2023, což bylo datum splatnosti důchodu žalobkyně.
23. Správní orgány tedy jasně, srozumitelně a v souladu se zákonem odůvodnily navýšení procentní výměry starobního důchodu od červnové dávky 2023 a též příslušné datum, od kterého k navýšení došlo, tedy od 6. 6. 2023. Žalobkyně s uvedeným výpočtem ani s tímto datem nesouhlasila, namítala, že k navýšení mělo dojít již od 1. 6. 2023, tyto své námitky však nijak nevysvětlila a neuvedla k nim žádné věcné argumenty. Správní orgány přitom svůj výpočet podložily příslušnými zákonnými ustanoveními, stejně tak

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

datum zvýšení, které je totožné s datem splatnosti červnové splátky důchodu žalobkyně. Soud v tomto postupu neshledal pochybení.

24. Žalobkyně též poukazovala na pracovní úraz, který utrpěla dne 24. 4. 1975, kdy dle svého přesvědčení měla být uznána plně invalidní. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, žalobkyně byla v minulosti uznána částečně invalidní, kdy v důsledku změny zákonné úpravy byla částečná invalidita transformována do invalidity druhého stupně, její invalidní důchod byl na základě § 61a zákona č. 155/1995 Sb. změněn na starobní důchod ve stejné výši, a to rozhodnutím ze dne 9. 2. 2015. K tomu soud konstatuje, že otázka výše invalidního důchodu žalobkyně byla přezkoumána soudy, Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2013 č.j. 4 Ads 124/2012-44 zamítl kasační stížnost žalobkyně, která se domáhala plného invalidního důchodu, a neshledal pochybení v posouzení jejího zdravotního stavu, kdy posudky shledaly pokles její pracovní schopnosti o 40 %, což odpovídalo invaliditě druhého stupně. Tato otázka teda byla v minulosti závazně vyřešena, přičemž přezkoumávání výše dřívějšího invalidního důchodu žalobkyně není vůbec předmětem tohoto řízení. V dané věci se nejedná se o nové posouzení nároku na důchod, který vznikl již dříve, nýbrž o nové určení výše důchodů stanovených v nařízení vlády (v případě žalobkyně starobního důchodu), žalovaná o valorizaci důchodů rozhoduje bez návrhu z úřední povinnosti. Původní výše důchodu je tak pouze přepočítána v souladu se zákonnými ustanoveními mj. z důvodu růstu cen ve stanoveném období, v napadeném rozhodnutí o valorizaci důchodu však žalovaná neposuzovala znovu vstupní údaje pro vznik nároku na starobní důchod žalobkyně (dosažení věku, doba pojištění, stupeň dříve přiznaného invalidního důchodu), ani znovu nezkoumala zdravotní stav žalobkyně. Rozhodnutí o valorizaci důchodu je pouhým matematickým přepočtem předchozího důchodu v důsledku zvýšení hodnot jednotlivých parametrů rovnice pro výpočet výše důchodu, navýšení důchodu bylo provedeno zcela v souladu s právními předpisy, lze odkázat na výpočet provedený správními orgány.
25. Soud se nezabýval obsáhlými tvrzeními žalobkyně týkajícími se jejích sporů se společností X, ani souvisejícími dokumenty, které neprováděl k důkazu, neboť tato tvrzení nemají žádnou zřejmou souvislost s projednávanou věcí, jejímž předmětem je valorizace starobního důchodu žalobkyně od června 2023.
26. Žalobkyně v žalobě označila Bc. L. R. „za účastníka řízení 2“ a Českomoravskou záruční a rozvojovou banku, a.s., jako „vedlejšího účastníka.“ Soud uvedené posoudil jako návrh na vstup osoby zúčastněné na řízení. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2005, č. j. 1 As 26/2004-71, procesní institut osoby zúčastněné na řízení umožňuje uplatnění procesních práv v soudním řízení správním i osobám s právním zájmem na výsledku tohoto řízení (srov. § 93 odst. 1 o. s. ř.). Přiměřená aplikace institutu vedlejšího účastnictví v soudním řízení správním (§ 64 s. ř. s., § 93 o. s. ř.) by proto byla nadbytečná. Soud samostatně o těchto návrzích nerozhodoval, neboť svoji vůli vstoupit do řízení Bc. L. R. ani Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s., neprojevili. Ze strany žalobkyně pak nebyly tvrzeny skutečnosti, které by nasvědčovaly závěru, že napadeným rozhodnutím o zvýšení starobního důchodu žalobkyně byla dotčena veřejná subjektivní práva a povinnosti Bc. L. R. a Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s., tyto subjekty tak nejsou osobami zúčastněnými na řízení. O samostatné žalobě Bc. L. R. proti napadenému rozhodnutí pak soud rozhodl v samostatném řízení vedeném pod sp. zn. 4

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Ad 7/2024, kdy neshledal důvody ke spojení věcí, neboť by to nijak nepřispělo k hospodárnosti řízení.

27. Soud neshledal důvody ke spojení věcí s řízeními sp. zn. 2 Ad 13/2023 a sp. zn. 19 Ad 27/2022, neboť řízení sp. zn. 19 Ad 27/2022 již bylo ukončeno před zahájením tohoto řízení a předmětem řízení sp. zn. 2 Ad 13/2023 bylo odlišné rozhodnutí žalované.
28. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jí zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 16. května 2025

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.